

Polévka

Rozespale mžourám kolem sebe. Kocour se lísá mamince u nohou, jako vždycky. Anička pro něj vyrobila papírovou myšku a snaží se ho na ni nalákat, ale kocour dělá, že to nevidí. Zato upřeně pozoruje kouřící mísu, kterou drží maminka.

Ó, párečková polévka!



Startuji z pozice vleže, nabírám rychlost a řítím se k mamince. Anička se mě snaží zastavit, ale upadla. Běžím, běžím, maminka zvedá poplašeně ruce s mísou nad hlavu, kocour uskakuje, maminka trochu couvla a šlápla přitom na kocoura, a mísa s polévkou se řítí k zemi! Zasáhla mě horká polévková sprcha.

„Ou, to pálí!“

Břink. Mísa se rozletěla na tisíc kousků. Kňučím a naříkám.

Maminka pro změnu pořádně hubuje: „Zatracené psisko, tebe nám byl čert dlužen.“

Anička mě jednou rukou hladí a druhou si drží rozbité koleno.

Plížím se s ocasem staženým mezi nohy do nejbližšího křoví. Fňukání se mi zaseklo v krku jako ostrá kostička a nemůže ven.

Je mi strašně smutno. Tak, teď už se na mne zlobí i moje hodná paní! Zlomyslný kocour vyšplhal na třešeň a vítězoslavně mě odtud pozoruje.

„Nikdo tě tu nemá rád, vetřelče,“ brumlá si pod vousy. „Mazej, odkud jsi přišel.“

Kdyby to byl ale jen kocour, kdo se tu na mě pokaždé mračí! Když si vyjdeme na procházku s maminkou, Aničkou a ovčáčkou Roklinou, všichni psi z okolí na mě štěkají: „Ci-zák, ci-zák.“

Žádný psí hlídač z městečka mě nemá rád. Roklina mi pověděla, že voním jinak než ostatní hafani. Nejspíš to bude proto, že si mě rodina přivezla z daleka. Z prázdnin ze severu. Ale abych si vám jen nestěžoval, Roklina i Anička jsou na mne doopravdy moc hodné.

Otázka na konec:

Když je kocour *zlomyslný*, znamená to, že má *zlou mysl*?

